

en skærpende omstændighed, hvis man bruger tvang.

De fleste har jo været meget positive over for lovforslaget. Den eneste, der sådan set har været negativ, er fru Karen Hækkerup. Jeg ved ikke, om det skyldes, at Socialdemokratiet nu er overhalet højre om af SF og er blevet kritiseret meget for at være usynlige i debatten de sidste par uger. Det er alligevel meget tankevækkende, at Socialdemokratiet sender en ordfører ned i Folketingssalen, der kritiserer lovforslaget sønder og sammen og siger, at det er virkningsløst.

Som jeg forstår det, er der to punkter, hvor Socialdemokratiet nu har ændret politik. Først mener man slet ikke, at tvangsbestemmelserne i straffeloven er gode nok; de er slet ikke dækkende nok. Det kunne i det mindste klæde Socialdemokratiet så at komme med ét eksempel på, hvilken type tvang man mener ikke er dækket af den nuværende lovgivning frem for bare at slynge en påstand ud om, at dette lovforslag er fuldstændig ubrugeligt.

Jeg vil gerne sige, at tvangsbestemmelserne i den danske straffelov er ganske dækkende. Hvis man skulle være i tvivl, er det, der står mellem linjerne, også i den kommenterede høringsoversigt, jo, at det, vi ikke skal gå ind og straffe, er forældres kærlighed til deres børn. Det, som det her handler om – det står måske på en lidt snirklet juridisk måde, men så kunne man jo spørge til det frem for bare at begynde at kritisere løs – er, om det skal være strafbart, at forældre siger til deres børn: Hvis du ikke gifter med vedkommende, slår vi hånden af dig. Nej, det synes regeringen ikke, og det er det, der står i den kommenterede høringsoversigt.

Nu siger Socialdemokratiet, at hvis vi ikke kriminaliserer andre former for overtalelse eller pres, er det virkningsløst. Jeg synes, det er pinligt, det må jeg sige til fru Karen Hækkerup.

Endnu værre bliver det så, når man henviser til udtalelserne fra Landsorganisationen af Kvindeskrivecentre og Kvinderådet. Det fremgår meget klart også af den kommenterede høringsoversigt, at det at indgå religiøse ægteskaber er strafbart. Så fru Karen Hækkerup skal lade være med at sidde og stille spørgsmål til andre om, hvorfor det ikke skal være strafbart. Det er strafbart i dag efter straffelovens § 260. Lad os lige slå det fast en gang for alle.

Det, jeg kan forstå fru Karen Hækkerup vil have, er, at vi skal anerkende shariaægteskaber. Den eneste konklusion, jeg kan drage af fru Karen Hækkerups indlæg, er, at fru Karen Hække-

rup ønsker, at ægteskaber, som vi ikke anerkender i dansk ret, fordi vi ikke anerkender sharia-lovgivningen, skal sidestilles med almindelige borgerlige ægteskaber i Danmark. Jeg må sige, at jeg synes, Socialdemokratiet har bevæget sig rigtig, rigtig langt ud på dybt vand i den her sag, øjensynlig fordi man er under pres for selv at komme med nogle forslag. Men at anerkende shariaægteskaber som værende fuldstændig, om man så må sige, fuldgyldige ægteskaber som almindelige borgerlige ægteskaber er simpelt hen for langt ude. Det bliver ikke med regeringens stemme; vi går ikke med på den galej. Det er strafbart i dag.

Jeg vil sige til de mange, der har efterlyst en forebyggende indsats, at jeg er helt enig i, at en forebyggende indsats ikke kun er rigtigt, men helt afgørende, hvis vi skal kunne bekæmpe tvangsægteskaber. Der er folk, der kommer her til fra en anden kultur, hvor man er opdraget til og vokset op med at gøre tingene på en anden måde, og derfor er det jo meget vigtigt, at vi i vores integrationspolitik lægger ekstrem stor vægt på det her område. Det sker også i dag. Det er ikke noget, jeg som justitsminister normalt beskæftiger mig med, men noget, der sker i integrationsministerens regi. Ikke desto mindre kan jeg kun tilslutte mig de mange, der har sagt, at et sådant lovforslag jo aldrig kan stå alene. Naturligvis kan det ikke det. Den forebyggende indsats er helt og aldeles afgørende. Meget af det ligger i Integrationsministeriet, og jeg er helt overbevist om, at hvis man under udvalgsbehandlingen ønsker at få en nærmere opregning af de mange projekter og initiativer, der er sat i gang, kan det sagtens indgå i udvalgets videre arbejde.

Fru Marlene Harpsø fra Dansk Folkeparti spurgte til en meget relevant problemstilling, nemlig: Hvad nu hvis tvangsægteskabet foregår i udlandet, er der så mulighed for, at den pågældende kan straffes i Danmark? Til det vil jeg sige til fru Marlene Harpsø, at jeg så sandelig håber, at det kommer til at blive sådan, for det lovforslag om jurisdiktion, som jeg har fremsat, og som vi jo har behandlet for kort tid siden her i Folketinget, går netop på, at herboende personer, der f.eks. rejser til Pakistan og der forsøger at få tvangsgiftet deres datter eller søn, kan blive straffet for det, når de kommer hjem til Danmark igen. Så der forsøger vi altså at dæmpe op for den problemstilling, der er i, at man ikke, om man så må sige, skal kunne undslippe sig at overholde dansk lov ved at tage til udlandet.